

kunne lykkes ligefrem at slaa forskellige smaa Brænderier sammen, lade Besætningen slutte, igennem Aarets Maaneder drive det hele under een Hat — jeg har i alt Fald hørt en saadan Tanke fremført, og jeg tror, at den er fuldstændig mulig — man vilde da inkassere den store Præmie gennem et Selskab, der i Virkeligheden ejer et stort Antal af disse mindre Brænderier. Jeg mener, at dette er mindre heldigt, man vilde derved naa, kan jeg sige, at uødeliggøre de smaa Brænderier. Men endnu værre vilde det være, om man i Ly af denne Præmie fik smaa Brænderier rundt paa Landet, i hvert Fald naar man har den Grundbetragtning, som jeg har, at vi maa søge at hemme Drikkeriet iblandt os. Thi er der noget, som man over alt i Verden har Erfaring for, saa er det, at det bliver i samme Maal vanskeliggere ved Stat at hemme Drikkeriet, som man har flere smaa Brænderier. Kontrollen vil være vanskeliggere. Interesserne ville brede sig videre. Jeg vil tænke mig, at vi stod over for Nødvendigheden af at forøge Alkoholbeskatningen, at vi ad Aare maatte gaa den Vej, som det ærede Medlem fra Norresundby vilde gaa, at enhver Ven af at hemme Drikkeriet maatte ønske at gaa til en yderligere Forhøjelse, hvis man saa knyttede saa store Landbrugsinteresser til Sagen, som det vilde ske, hvis der laa smaa Brænderier spredte over Landet, saa vilde ethvert Forsøg i saa Henseende yderligere vanskeliggøres, for ikke at tale om, at alle Fordringer om, at Brændevin ikke maatte være for dyrt, da sikkert vilde i endnu højere Grad end nu finde Dre. Jeg tror, der er Fare derfor, netop naar man vil ramme Drikkeriet, og jeg vilde for mit Vedkommende anse det for meget heldigere, og jeg er ogsaa overbevist om, at det vilde være billigere for Staten, om man søgte at udkøbe de smaa Brænderier og saa vidt muligt samlede Spiritusfabrikationen paa saa Selskabers Hænder, over for hvilke man til enhver Tid og med Rette vilde tage det lidt mindre strengt, om man kom til at øge eller mindke Byrden.

Der er endelig endnu et Punkt i Forslaget, som jeg ønsker at udtale mig om. Det er Overgangsbestemmelserne. Ved Overgangsbestemmelserne er der i Virkeligheden sat en stor Præmie for at ligge med Lager. Over for Verdien af Brændevinen er denne Gratifikation af 10 Dre pr. Pot saa stor, at der virkelig er sat en alvorlig Præmie paa at spekulere i at ligge med Lager i det Djeblit, Skatten indtræder, og der er ingen Tvivl om, at det vil blive benyttet af Fabrikantene, haade af de indenlandske Fabri-

kanter og af de fremmede, til Indførsel af Spiritus ude fra. Over for de sidste bør det under ingen Omstændigheder kunne benyttes; man maa ønske, at ingen forsøger at indføre Spiritus fra Udlandet for at ligge med Lager her, og af Hensyn hertil vilde det være absolut rigtigt at gaa den Vej, som det ærede Medlem fra Ringstøbing Amts Iste Valgkreds (S. C. Christensen) foreslog, at der slet ikke skulde være nogen Godtgørelse for disse Lagre. Og hvad de indenlandske Fabrikanter angaar, er jeg overbevist om, at i det Djeblit, man vedtager Loven, som den foreslaas her, saaledes at der bliver en ekstra Told paa Majs, for saa vidt den bruges til Brændevinsbrænding, har man derigennem tilstrækkelig Sikkerhed for, at de, der ligge med Lagre, ikke ville være brøstholdne ved den noget mindre Værdi, som Varen faar efter Toldens Indtrædelse. Jeg tror nu ikke, at Varen vil falde saa meget i Værdi, i alt Fald næppe mere, end at det vil være rigelig godtgjort derigennem, at de, der ligge med Værerne, have forarbejdet dem med Benyttelse af toldfrit Majs, medens de andre ville blive nødt til at bruge enten toldpligtig Majs eller mindre fordelagtige Fabrikationsemner, dette vil være tilstrækkeligt til at vise den Retfærdighed, som man behøver at vise ved Overgangen.

Det var de Udtalelser, jeg ønskede at knytte til selve Brændevinskatte. I Forbindelse med den er der sat et Forslag om Told paa Mel. Jeg maa der sige, at om man end er nok saa meget af den Mening, at Frihandel maa ønskes for det lille Land, at jo mindre et Lands Grænser ere, desto mere maa det ønske, at Frihandelen er raadende Verden over, er jeg overbevist om — og det har jeg ogsaa udtalt her ved tidligere Lejligheder — at saa længe Beskyttelsen flourerer, som den gør, i den øvrige Verden, gaar det ikke an at se helt bort fra, at den findes. Og naar man staar over for det Faktum, at andre Lande ligefrem præmiebeskytte, ligefrem give Udførselspræmier for Varer, der indføres i vort Land, er man berettiget til, som Finansministeren ogsaa fremhævede, at vi have gjort over for Sukkeret, at møde saadanne Udførselspræmier med tilsvarende Told her i Landet. Den Tanke, der ligger til Grund derfor, kan jeg i det foreliggende Tilfælde fuldstændig slutte mig til. Gør man ikke det, bliver Resultatet, at vore Nabolandes Toldpolitik fører til, at naar de en Gang holde op med den, er det lykkeligvis dem at knuse disse forskellige Erhverv her i Landet, og saa komme de ikke op igen. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende i Princippet